

ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΩΝ ΚΛΕΦΤΩΝ

Σκεπός: Ὁ χορὸς τῶν Κυνηγῶν, τοῦ Βίβρι, Α, ἀρ. 34

Εἰς δάση κ' εἰς βράχους κ' εἰς ἄγριον σκότος,
 ἐδῶ 'ποῦ δὲν φθάνει τυράννου σπαθί,
 ἀφῆτε, ἅς παύσῃ τῶν ὅπλων ὁ κρότος,
 καὶ δεῖπνον εἰς θάμνους χλωροὺς ἅς στρωθῇ.

Εἰς κύκλον καθίστε,
 ταῖς πλώσκαις γεμίστε·
 κ' ὁ δεῖπνος ἂν ᾔηται λιτὸς καὶ μικρὸς,
 ζοῦν ἄλλοι εἰς ἄλλας
 τρυφὰς καὶ κραιπάλας,
 πλήν εἶναι ὁ ἄρτος τῶν δούλων πικρὸς.

Ἀδέσμευτοι ὥς τῶν βουνῶν μας ἡ αὔρα,
 ὀρμῶμεν, πετῶμεν ὥσ' ἂν ἀετοί·
 τὰ βλέμματα φλόγες, τὰ ἔπλα μας μαῦρα,
 τὸ βῆμά μας εἶναι θανάτου βροντή.

Εἰς χεῖρας τὸ ξίφος,
 γελῶμεν ἀψήφως
 μ' ἀγρίων τυράννων στρατοὺς καὶ ὀργήν·
 κ' εἰς δάση κ' εἰς βάτους,
 κ' εἰς βράχους ἀβάτους
 ξεχνῶμεν τὴν δούλην καὶ ἄνανδρον γῆν.

Ἀνήσυχα τρύζουν τὰ ξίφ' εἰς τὰς θήκας·
 ἅς τρύζουν, θὰ ἔλθῃ κ' αὐτῶν ἡ στιγμή.
 Θὰ εὔρουν ἀκόμῃ καὶ μάχας καὶ νίκας,
 κ' εἰς αἶμα θὰ σβύσ' ἡ σκληρὰ των ὀρμή.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΓΚΛΗΒΗ — Τόμ. Α']

Καιρὸς ἔσον εἶναι,
τραγούδα καὶ πίνε.
Γλιστρᾶ ὁ καιρὸς, καὶ σὺ γλίστρα μαζῇ.
Εὐφραίνου ὡς νέος·
παντοῦ ὁ γενναῖος
γενναῖ' ἀποθνήσκει, γενναῖα καὶ ζῇ.

—
Ὁ δοῦλος ἐν ᾧ τὰ δεσμά του χρυσόνη,
τὴν χεῖρα δειλῶς ποῦ τὸν σφάζει φιλεῖ.
Ἡμεῖς εἰς κᾶνένα δὲν κλίνομεν γόνυ,
κ' ἐμπρὸς εἰς τὰ ξίφη μας κλίνουν πολλοί.
Κιρνᾶτε, κιρνᾶτε·
ταῖς πλώσκαις γυρνᾶτε,
καὶ πίνετ' εὐθύμως καὶ μ' ἥσυχον νοῦν.
Οἱ πλέοντες οὗτοι
εἰς δόξαν καὶ πλούτη
συχνὰ μὲ χολὴν τὸ κρασί των κιρνοῦν.

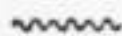
—
Ποτὲ εἰς κᾶνέν δὲν φωλεύομεν μέρος,
ἀλλ' ὡς τὰ πετῶντα τοῦ δάσους πτηνὰ,
μ' ἀτάραχον φρένα τερπνῶς κ' ἐλευθέρως
πλανώμεθα ὡς ὁ καιρὸς μᾶς πλανᾷ.
Ἐκλέγομεν στρῶμα
τοῦ δάσους τὸ χῶμα,
καὶ σκέπην τοὺς κλάδους ἀγρίας δρυός·
τοῦ βράχου ἢ κρήνη
τὴν δίψαν μας σβύνει,
καὶ πρόχειρον δίδει τροφὴν ὁ Θεός.

Ἦ πλώσκ' ἄς γυρνᾶ! Εἰς τὸν γείτονα δότε.
 Ἀστράπτουν οἱ λόφοι καὶ σείετ' ἡ γῆ.
 Ὡς ἄγραν ἡμᾶς κυνηγοῦν στρατιῶται.
 Ὁ πόλεμος ἦλθε καὶ ἦλθ' ἡ σφαγή.
 Κ' ἂν ἔλθῃ τὸ βόλι,
 κ' ἂν πέσωμεν ὅλοι,
 κ' ἂν ἔσχατον πίνωμ' αὐτὸ τὸ κρασί,
 κἀνεὶς δὲν θὰ κλαύσῃ,
 κ' ἡ γῆ δὲν θὰ παύσῃ
 νὰ ἔχῃ τυράννους καὶ νὰ τοὺς μισῇ.

Η ΣΑΛΠΙΓΞ

Σκοπός: Wohl! auf Cammaraden, B, ἀρ. 4

Ἦ σάλπιγξ μᾶς κράζ'· εἶναι, φίλοι, καιρός.
 Ἰδέτ' αἰ σημαῖαι πῶς πνέουν.
 Τριγύρω μας στίλβει χαλκὸς φλογερὸς,
 καὶ θάρρος τὰ στήθη μας καίουν.
 Ἐμπρὸς ὁ νέος, ἔμπρὸς ζητεῖ,
 τὴν ὁρμὴν πλήν ἡ τάξις δεσμίαν κρατεῖ. } Δίς.

Ταχθῆτε εἰς στοίχους. Μὲ πόδα ταχὺν
 μετρεῖτε τὸ εὐτακτον βῆμα.
 Ἐμπρὸς, εἰς τὴν μάχην μ' ἀνδρείαν ψυχὴν
 προσμέν' ἡ πατρίς μας τὸ θῦμα.
 Καὶ ἂν πρέπ' εἰς δεσμὰ καθεὶς μας νὰ ζῇ,
 ἄς σπεύσωμεν ὅλ' εἰς τὸν ἄδην μαζῇ. } Δίς.

